

Beslutningsforslag nr. B 7. Fremsat den 9. oktober 1986 af Ingerlise Koefoed (SF), Grethe Larsen (SF), Stillinger (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om udvidet støtte til kulturformidlende aktiviteter

Folketinget opfordrer regeringen til på de årlige finanslove at søge afsat 10 mill. kr. til støtte for kulturformidlende aktiviteter.

Pengene fordeles efter ansøgning til kulturformidlende aktiviteter i lokalsamfundene på følgende betingelser:

1. Den foreslåede aktivitet kan ikke modtage støtte over anden kulturel lovgivning eller andre konti på kulturministeriets budget.
2. Der skal lokalt være vilje til at stille rammer og økonomi til rådighed for aktiviteten. Det betyder, at der bag ansøgningen skal stå f.eks. en bevægelse, en forening, en gruppe mennesker eller en kommune, der på forhånd har sikret visse støttemuligheder og eventuelt faciliteter til aktiviteten.

Bemærkninger til forslaget

På finanslovsforslaget for 1987 er der på kulturministeriets budget afsat et beskedent beløb på 1,5 mill. kr. til kulturformidlende aktiviteter. Beløbet er som i tidligere år beregnet til støtte for kulturelle aktiviteter, der ikke kan støttes over andre konti i kulturministeriet. Betingelsen for, at ministeriet har tildelt støtte, har i det store og hele været, at der står en lokal gruppe bag ideen, og at der er lokale midler til rådighed for aktiviteten.

Pengene er hidtil blevet fordelt bredt over hele det folkelige kulturelle felt. De er gået til musikfestivaler, børnearrangementer, sommerferiearrangementer, flygtninge- og indvandrerarrangementer, medborgerhusaktiviteter, særlige musik- og bogudgivelser, socio-kulturelle arrangementer m.v. De beløb, der er blevet uddelt til de enkelte aktiviteter, har ofte været beskedne, men det er en lokal erfaring, at muligheden for at opnå støtte fra staten har betydet større åbenhed fra kommunernes side: kommunekassen åbnes lettere, når den ikke skal dække alle udgifter, og de statslige penge bliver derved en »gulerod«, der får aktiviteten til at blive en realitet.

Selv om kulturministeren ved at søge om bevilgning på finansloven viser, at det er hans agt at videreføre statens engagement i de mindre etablerede, mangfoldige og brogede folkelige aktiviteter, må det fastslås, at engagementet i kroner og øre er meget beskedent. Tilmed er det ikke forøget i de senere år – og det på trods af, at der ude omkring

har vist sig en voksende interesse for at arrangere og deltage i arrangementer, der udspringer af ideer uden for det etablerede kulturliv.

Det skal selvfølgelig siges, at kulturministeriet ud over de 1,5 mill. kr. til kulturformidlende aktiviteter på andre måder over lovgivning m.v. støtter amatørmusik, amatørteater o.lign., og at der bl.a. via tipsmidlerne bevilges en del penge til forskellige særlige arrangementer. Men ser man på bunken af afslag på ansøgninger til tipsfondsmidlerne, må man erkende, at behovet er langt større end det, der hidtil er blevet dækket.

Der er efter forslagsstillernes opfattelse ingen tvivl om, at det stadigt voksende tilbud om TV, både dansk og udenlandsk, vil kunne medføre en passivisering af mennesker. Børn og voksne vil, hvis man følger det udenlandske mønster, komme til at tilbringe langt flere timer foran TV-skærmen i de kommende år end hidtil, og det kunne man så synes måtte være deres egen sag. Naturligvis – ingen skal bestemme over menneskers fritid, men det må alligevel være en forpligtelse for politikerne at sikre, at der også uden for stuerne og borte fra TV-skærmen findes muligheder for selvvirksomhed og for udfoldelse af egne kræfter og ideer i samarbejde med andre ligesindede. Et forslag som nærværende vil ikke kunne dække hele behovet for folkelige aktiviteter og en bredere kulturel virksomhed, planlagt og styret af brugerne selv – men det kunne medvirke til at sætte ting i gang, som ellers ikke ville blive realiseret.